ad eãdem ecclesiam[a] pertinere.

Rubrica. De dolo ⁊ contumacia.

Innocentius.iiij.

¶ Actor contumax ɔdẽnatur ĩ expensis: nec citatur vlteri⁹ ad sui petitionẽ re⁹: nisi caueat de veniẽdo.

Actor q ad terminuȝ[b] venire ad quẽ citari aduersariū fecerat: non curauit[c] veniẽti[d] reo in expẽsis ꝑp[e] hoc factis legitime[f] condẽnet̃. Ad citationẽ aliã minime admittendus[g] nisi sufficiẽter[h] cauerit q̃ i termio[i] fideliter[k] dẽat cōpere.

Bonifacius octauus.

¶ Iudex appellantem ⁊ recedentẽ citare vlterius non tenet̃ si vult in cã procedere nisi forsitan appellationi renunciet. Jo.an.

Eam qui a tua interlocutoria vel grauamine[l] qð pte[m] ibi ꝑ ponit illatuȝ a tua pñtia recedit appellans[n]. Cū ꝓtestari[o] videatur hoc ipso se nolle corã te decetero litigare: citare ad alia q̃ postea in iudicio faciẽda incũbunt[p] vel etiam ad sententiam[q] audiẽdã[r]. Nisi spõte appellationi sue renunciet[s]: nō teneris[t]: nec iō minus q: i ei⁹ absẽtia ꝓcesseris[u] tu⁹ ꝓcessus validus[x] reputari debebit.

Rubrica De eo qui mittitur ĩ possessionem causa rei seruande.

Innocentius quartus.

¶ Nõ agitur de beneficio ecclesiastico ob contumaciam rei nō fit missio in possessionem sed ad sententiam li.non conte.procedit. Jo.an.

Eam q super dignitate ꝑsonatu vel beneficio[y] ecclesiastico[z] obtinẽdis[⁊] cū aliquo litigat possessore[?]: ob ptis aduerse ɔtumaciaȝ cã rei ꝓuãde ĩ ipoꝝ possessioneȝ statuimus non mittendum. Nec per[x] hoc ad ea ingressus patere valeat vitiosus[a]. Sed licet in hoc casu contumacis abñtiam diuina replẽte presentia[b] etiam lite non contestata diligenter[c] examinato negocio ipsum fine debito[d] terminare.

Rubrica Ut lite pẽdẽte nihil innouet̃.

Bonifacius octauus.

¶ Si ex duobus litigãtib⁹ electis alter decedat renunciet vl'a ꝑ secutiõe cãe excludat̃: si lite pẽdẽte cū reliquo fuerit alia electio fcã nō tenet.

Dispendijs[e] que ꝓpter electiões diuersas ecclesie patiuntur interdum occurre

a ¶ Ecclesiam.scilicet.B.clerici.Jo.an.

Actor. Duplex est huius.c.prouisio contra actoris contumaciam.secunda prouisio ibi: ad citationem. Domi.

b ¶ Ad terminum.cū indistincte loquat̃ de quolibet termino siue peremptorio siue nō intelligendū vr̃ sicut ⁊ ĩ reo dici solet ꝙ ꝑ qualibet ɔtumacia etiã ante pemptoriū ɔdẽnat̃ ĩ expẽsis.lʒ solū post pemptoriū possit excōicari: de hoc.lxxiiij.dist. honoratus.iiij.q.v.in summa ⁊.š.ð ꝑeur.querelã.maior autẽ est cōtumacia actoris nō veniẽtis ꝙ rei.iiij.q.iiij.c.i.

c ¶ Curauit.cū potuisset: vnde no.negligentiaȝ vel ɔtẽptū.ff.de re.iu.cōtumacia ad ideȝ.š.ti.pri.c.i.§.solet.

d ¶ Veniẽti ergo non venienti nō cōdẽnabit̃.sed cōpensat̃ ɔtumacia cōtumacie.ff.de dolo si duo.ff.de compen.si ambo. Si aũt actor nō venit: ⁊ iudex fuit absens vel pñs: sʒ ꝓcedere nō poterat: an fieri debeat condẽnatio.dic vt no.ĩ reo.š.eo.ti.c.vlti.

e ¶ Propter h.s.rōne cōtumacie.de ꝑeur.auditis.ĩ.de excepti.pia.š.e.cū dilecti.⁊.c.finẽ. Et qualiter ɔ̃ ɔtumaces procedi debeat dic vt no.š.e.ꝑut.⁊.c.causam.

f ¶ Legitie.qð dic vt no.ii.q.i.ĩ primis.š.eo.ti.finem.

g ¶ Admittẽdus.⁊ sic puniet̃ in quo peccauit.š.de tẽpo.or.litteras in fi.

h ¶ Sufficienter.vt sic pignora vel fideiussores dent̃.ff.mãda.si mãdato.§.vlti.si autem hãc dare nō posset det iuratoriam: de dot.post diuor.resti.ꝑ vestras vbi de hoc ad ideȝ.C.de epi.⁊ cle.l.generaliter. Dicit aũt Inno.ꝙ sufficit verbo cauere ꝙ pōt verū dicere ꝓuata ꝓdicta distin.ber.

i ¶ Termino.primo.s.ad hoc.ff.de verb.obli.cū q calẽdis.vel dic termino quo cũqȝ quo ad eius petitionẽ citabit̃ reus: hec est eniȝ indefinita legis que equipollet vniuersali.vt.dixi.š.eo.li.de elec.vt circa.si ⁊ cautio prestat̃ de perseuerantia litis.vsqȝ ad fi.C.de epi.⁊ cle.auc̃.generaliter.

k ¶ Fideliter.presumit̃ aũt malitiose abesse nisi ɔ̃riū ꝓbetur.s.ꝙ impeditus fuerit de re iudi.cū bertoldus.de ꝑeur.querelam vbi de hoc.

Eam qui. Soluit casum dubium ⁊ rationem interserit ibi: cum protestari. Et vnum casum excipit: ibi: nisi. Domi. Et determinat no.per Inno.de accu.ad petitionẽ.per Guil.in specu.de cita.§.viso de temporū.ver.quid si qs recesserit.

l ¶ Grauamine.hoc dicit ex eo: q: si appellaretur a diffinitiua: iã functus est iudex officio suo: de officio delegati.in lr̃is.ff.ð re iudi.iudex. Sȝ ⁊ idẽ de illo videtur quo ad executionẽ que post sñiam iminet facienda eadẽ ratione.

m ¶ Per te.loquitur iudici: sic.š.de iureiur.c.vlt.

n ¶ Appellans.⁊ frustratorie.q: si bene appellaret ex cã ⁊ forma: tunc ille a quo appellauerit iudex nō eẽt.⁊ sic appellans cōtumax nō eẽt. De reuocatiõe attestationū post appellationẽ habebis.ĩ.de appel.non solum.

o ¶ Protestari.no.ꝙ ius fingit potestatẽ hoc ipso appellãdo ⁊ recedẽdo.

p ¶ Incũbunt.cōsiderato eo statu in quo tũc erat causa

q ¶ Sentẽtiã.puta q: lis erat ɔtestata ⁊ liquet de cã: vel talis est cã in qua sñiari pōt lit.nō cōtesta.qð dic vt.š.vt lit.nō ɔte.qñ.⁊.š.e.ꝑut.

r ¶ Audiendam.si non esset cōtumax expresse citari debet ad sñiam audiendam alias nō valeret sñia parte absente.ff.que sen.sine ap.rescin.l.i.§.item cū ex edicto.⁊ de hoc no.š.de offi.deleg.consuluit.

s ¶ Renunciet.qð pōt.ij.q.vi.si quis libellos.C.de ap.si qs ⁊ tacite etiã litigãdo coram iudice a quo appellauit appellationi renũciat.š.de offi.dele.gratū de testa.cum venisset.si tñ interest aduersarij ad ipsum interesse tenet̃: ꝙ dic vt no.š.de ap.interposita.§.ille deniqȝ.

t ¶ Non teneris.videbat̃ ɔ̃rium ꝑ decre.š.de offi.dele.cū olim.i.vbi iudices citauerunt appellantẽ quẽ putabãt frustratorie appellasse.ad idẽ.š.vt lit.nō conte.accedẽs vbi etiã iudices citauerãt quẽ putabãt frustratorie appellasse.ad idem.š.eo.ꝑut vbi papa mãdat citari eū qui frustratorie appellarat. Sȝ dic ꝙ ð necessitate citari nō dȝ: vt hic ad decre.cū olim ⁊ decre.accedens dic ꝙ ibi factū narratur non ius ponitur ad decreta.prout dico ꝙ pro ista parte facit cum ibi papa mandat citari ad malitiam conuincendam.ergo id de necessitate nō erat ꝙ.s.citaret̃: ⁊ de hoc cōsueuit recitari: de accu.accedẽs.⁊.c.ad petitionẽ. Sȝ qd dicem⁹ de contumace: nunquid qui in vno actu iudicij fuit contumax ad alios actus citabitur. Dic ꝙ sic vt.š.de testi.cuȝ olim.vbi citatur cōtumax ad sñiaȝ audiẽdã: qr lʒ cōtumax in vno actu cōtumax sit.nō ꝓpterea prestari vr̃ ꝙ in alijs ɔtumax eẽ velit: sed hoc malū cōtumacie sub colore boni.s.remedij appellationis defendit: qð simplr̃ ɔtumax ñ facit.

u ¶ Processeris.als ð iur.

x ¶ Validus. Quid de iudicib⁹ datis cū clausula ꝙ si nō oẽs.oẽs simul nō ꝓnunciauerunt.sed duo vnum: tertius vero aliud: illi duo volunt ꝓcedere ad executionẽ sue sñie: queritur an possint tertio non vocato.⁊ vr̃ tertium ipsum non debere vocari arg.huius de exe.⁊.š.hoc lib.de ar.c.i.⁊.ff.ð re iudi.duo ex tribus cum ergo ipsorū valeat sñia.ergo ⁊ executio. Sed dic ꝙ vocãd⁹ est: nam lʒ sñia duorum teneat tñ alius articulus qui emergit ẽ oĩb⁹ cōis ita ꝙ ad aliuȝ duo tertio aduocato procedere nō possunt.š.de of.deleg.cãm: ⁊.c.prudentiaȝ.§.adijcimus.alias sequeret̃ ꝙ si ĩ aliq̃ termini assignatione un⁹ ab alijs discordaret illi duo illo ñ requisito postea ꝓcedere possent: qð est absurdū.

Eam qui. Diuiditur in tres ptes ꝑmo ponit dictum.scdo ipsius rōnẽ.tertio contumacis ꝑsentationeȝ.ha ibi: nec ꝑ hoc.tertia ibi: sʒ liceat. Do. Ponit hec decre.duos casus spãles ɔtra duas regulas. Regula.n.qñ agit̃ reali ad cōtumaciã rei fit missio ĩ possessionẽ cã rei seruande: fallit in hoc casu. Iteȝ regulariter non ꝓcedit̃ ad testiū receptionẽ vel diffinitiuã sñiam li.non conte.fallit ĩ hoc casu: ⁊ ẽ ad declarationẽ eoꝝ que no.š.de dolo ⁊ ɔtu.cōtingit. Jo.an.

y ¶ Beneficio.quocūqȝ: ad hoc de ꝓben.de maioribus.de ver.si.c.pe.

z ¶ Ecclesiastico. Secus ergo si sup tpali ꝓbẽda: vel tpali bñficio agat̃ qꝛ cũ talia possunt sine institutiõe canonica possideri nō hẽbit locū decre.

⁊ ¶ Obtinẽdis. Quid dicemus de obtẽtis: pone ɔfirmat⁹ est q agit ⁊ in possessionẽ inductus: ⁊ tãdẽ spoliatus ẽ: vt de cã pos.cū olim.⁊.c.⁊.sup. vel petit ꝙ cōfirmatio de eo facta vel collatio sibi facta sortiat̃ effectuȝ de cõces.ꝓben.post electionẽ de ap.post cōstitutis.ij.vel petit possessionẽ cõditiõe ⁊ canone reintegrãda: vt.š.de resti.spo.sepe. Nũqd in his casibus ob contumaciã rei fiet missio: vr̃ ꝙ sic ꝑ hanc lr̃am: que dicit dolū ð obtinẽdis. Sȝ dic ꝙ nō fiet hec missio: tum qꝛ decre.huius rõ adhuc locuȝ hẽt tū qꝛ ago de obtinẽdo qð nō habeo.s.detẽtationẽ saltẽ q̃ apud aliū ẽ.ff.ð rei ven.offm̃. Itẽ missio ĩ possessionẽ est quoddã auxiliū extraordinariuȝ qð hȝ locū solū vbi deficit ordinariū.ff.de mino.l cãe.ij.in prin.sed hic ꝓcedi pōt ordinario iuris ordine lite non contesta.vt sequit̃ ⁊ aptius hodie ꝓbatur ꝑ clemẽ.de iudi.dispẽdiosaȝ.ergo nō hȝ locū missio: ⁊ lʒ doctores sic teneant tñ ob.lr̃a h posita q̃ dicit ingressus: nō dicit regressus q̃si ꝑ id det̃ intelligi: ⁊ ꝑ vbū obtinendis: ꝙ in recuperandis nō habet locū decre.

? ¶ Possessore.qd si nullus possidet: sʒ duo pone coelecti petunt: dic ideȝ ꝓpter eandem rõnẽ.š.de rescrip.iter ceteras.

x ¶ Nec ꝑ hoc.ratio superioris dicti.

a ¶ Vitiosus.nō.n.pñt ex possessione hẽri: sʒ solū ex canonica institutione.ix.q.i.legū.de insti.ex frequẽtib⁹.ĩ.de reg.iu.c.i.ff.de decu.herẽnus. Si vo nō ageret̃ de eccl'ia tanq̃ de bñficio: sʒ tanq̃ ð ꝓprietate: tūc bñ hẽret locū missio.vt ꝓbat̃.š.vt lit.nō cõte.c.ij.de eo q̃ mit.c.i.ð v.si.dilecto.

b ¶ Pñtia.C.de iudi.ꝓperãdū.§.cū aũt.š.eo.li.de arbi.c.ii.in fi.

c ¶ Diligenter.hoc semp est faciendum.xxx.q.vlti.iudicãtem.

d ¶ Debito.vt si liqueat vel liquere possit de cã ꝓcedat̃ ad sñiaȝ fm̃ eã q̃ no.š.de dolo ⁊ contu.prout.⁊ ẽ necesse ꝙ ɔstet ð iure actoris ad hoc ut sibi adiudicetur: nec sufficit ꝙ constet possidentem ius non habere.š.de rescrip.olim.C.de rei ven.l.vlti.

Dispendiis. Tria facit: primo ponit ɔstitutionis cãm secūdo cõstitutionẽ prohibitoriam: ibi: statuim⁹.tertio decretū ibi: alias.domi. Emanauit ad declarationẽ eorū que no. Inno.⁊ Host..š.de ar.ex parte.⁊ de ele.dudum.ii.⁊ de resti.in integ.c.ii.⁊ compo.de consti.cum.M.ad fi.

e ¶ Dispẽdijs.dicitur dispendiū longum ⁊ inutile: compendiuȝ breue.vtile: de hoc de rescrip.c.dispendia.

a Statuimus. constō ista nō noua est saltē inquantū dicit electionē nullam maxime nō interueniente aliqua ibibitione: vt. s. de ar. ex parte. Sȝ dices nōne scđa electio facta prima nō cassata cassat. s. de elec. considerauimus. Itē nōne scđa electio facta prima nō cassata valet interduȝ fm ca que no. s. de elec. auditis. §. qñ prima nulla erat: ⁊ eligentes erant priuati ptāte eligendi. So. illa iura que in illis no. locū habent quando scđa electio fit prima non cassata ⁊ nōdum in litigiū deducta: ⁊ sic intelligant no. s. eodeȝ auditis. Istud. c. ⁊ se. loquunt quando in litigiū erat res deducta: ⁊ tūc scđa electio ipo iure fit nulla.

b Alibi videbat hosti. en. dignitaȝ facer. s. ō elec. dudū. ii. in glo. nūquid in hoc casu inter causas que pendebāt in curia ⁊ extra curiā. ar. decre. de maio. ⁊ obe. per tuas. ō sp. si duobus. sȝ quo ad casuȝ nr̄m nulla fit dña vt hic vides.

c Litigātib᷒. litigiosa est res de cuius dñio qō vertitur inter petitoreȝ ⁊ possessorē cōuentione iudiciaria. vel precib᷒ principi oblatis ⁊ iudici insinuatis ⁊ p eū futuro reo cognitis. C. de litigio. auc. litigiosa. Dicūt tñ quidā rē litigiosam nō esse nisi per lit. cōtest. facit pcis. s. de offi. dele. relatum. in auc. de litigiosis. §. oēm. colla. iij. ⁊ optime. s. de vbo. sig. ex ptc. ii. Litis ɔtestatio dr̄ litis exordiū. s. de offi. delega. sup qōnum. ff. intētionis. Sȝ dic ɔ p supradictā auc. litigiosa. ⁊ probatur. s. de offi. dele. gratū vt lit. pen. c. i. ⁊ ex his que ibi no. host. s. ō testi. cām que. ij. C. quādo libel. l. i. ⁊. ij. Quid aūt quo ad hunc ti. iducat litis pendentia: habes in de. co. ti. c. vno. Jo. an.

d Mori. s. de ar. ex pte.   e Renūciare. s. de resti. i integ. c. ij.

f Excludi vt. s. eo. li. de elec. si forte. ⁊. c. quis. ⁊. c. cupientes. §. qꝫ si p .xx. ⁊. §. sequen.

g Electi. ⁊ in casu isto q̄rit de iure ipsi᷒ defuncti vt sciat ō iure supstitis ad hoc. ij. q. i. in pmis. lȝ. n. appareat defuncto āplius nō deberi: non pp hoc sequit supstiti viuēti deberi: ad idē. s. de rescrip. olim.

h Subsistat. qd si postea appareat illū supstitē ius nō hr̄e: nūqd ɔualescat dignitas vel beneficiū. in isto dic qꝫ nō. q: qō ab initio ⁊c. xvi. q. iii. §. potest. ⁊ de elec. auditis. j. ō reg. iur. nō firmat. Sȝ nūqd de nouo poterit eligere credo qꝫ sic p decre. s. de elec. super eo.

re cupientes. Statuimus[a] vt si aliquibus apud sedē apostolicā vl alibi[b] litigātibus[c] sup electionibus de se i discordia celebratis aliqueȝ ipsoꝝ mori[d] vel suo iuri renunciare[e]. aut a psecutione ipsius contigerit quoquo modo excludi[f] ad electionē aliā lite sup electione supstitis electi[g] pēdēte nullatenus procedat. Alias attentata ɔtra hoc electio ipo iure viribus non subsistat[h]. Idem.

Si bñficiat᷒ cōtra quē sup bñficio litigat cedit vel decedit: si alius lite pen. cū supstite fuerit elect᷒ non valeat electio si vero aliqui quoruȝ interest ad defensionem litis velint admitti in eo statu in quo erat causa admittentur. Jo. an.

Si bi contra quos sup dignitatibus psonatibus vel alijs ecclesiasticis bñficijs que possident[i] litigat[k] lite pēdēte cedāt: vel forte decedāt: ne pp nouos aduersarios qui maliciose[l] iterdū petitoribus surrogāt: litigia in eccliaꝝ dispēdiū prorogari contingat: statuimus vt dignitates personatus vel bñficia huius modi[m] donec contra supstites lis finita[n] fuerit alijs nullatenus ɔferātur: nec ad ea eligat q̄spiā vel ēt pñtet[o]. Qō si sec᷒ actū fuerit: eo ipo irritū habeat. Sane si ad defensiones ipi᷒ litis aliqui quoꝝ interierit[p] petierint se admitti: eos i illo statu[q] in quo ipsam inuenerint decernimus admittendos.

Si bi contra quos Diuiditur in tres partes. Primo ponit statutum phibitoriū iterferens cām. Secundo decretū ibi: qꝫ si. Tertio puisionē illius cuius interest ibi: sane. Emanauit hec decre. propter eadeȝ que. s. pri. Jo. an.

i Possident. ista ergo est diuersitas inter istum casum: ⁊ precedentem quia in precedenti nondum erāt beneficiā adepti. sed de electione litigabāt hic beneficia iam erāt adepti.

k Litigatur. expone vt dixi. s. c. pri.

l Maliciose. hoc fiebat isto mō. litigabat ɔ me sup beneficio meo: cum ego non possem ɔ aduersariū me defendere: renunciabā vt beneficiū conferret alicui petenti: q litigantē iniuria ⁊ iure vexaret.

m Huiusmodi. possessa. s. p illū cedētē vel decedentē ɔ queȝ litigabat.

n Finita. si apparuerit illos ius hr̄e nulla fiat electio: al's fiat electio vl presentatio post sniam p eos ad quos ptinet. Et intelligo decre. istā. cū illi quā contra illos cedentes vl decedentes litigabāt: ex eo litigabāt: q: dicebant illās dignitates uel beneficia ad se spectare: al's nulla fieri haberet dilatio: pone enim qꝫ clericus ɔ clericum agit petēs ipsuȝ ab ecclia remoueri: q: criminosus vel concubinarius: moritur clericus accusatus lite pēdē. cedat vel decedat: nunqd p hoc ipedient illi ad quos electio vel psentatio ptinet eligere vel psentare. Dic qꝫ nō: q: statim illo cedente vel decedēte finita ē lis: ⁊ sic nō hȝ locū hec decre. que dicit expectandū finem litis cum supstite: ⁊ crimina extingunt morte. xxiij. di. quorundā. cū suis cōcor. Si aūt petit illū ab ecclesia remoueri ⁊ illam sibi assignari quā dicit ad se spectare: tūc locū habet decre. ad hoc. s. de rescrip. olim.

o Presentetur. no. differentiā eē inter collationē electionem ⁊ presentationem: q: hec tria hic ponuntur p diuersis: habes hoc expressum. j. de pben. cum illis. §. cū autem.

p Interierit pata qui eligunt cedentē: vel presentauerūt: vel cōtulerūt vel forte q: expectabant pmā vacaturā: ⁊ sic istud beneficiū velut mō cessione vel morte vacās sibi dicit debere: vel similes psone.

q In illo statu. optima fuit puisio: ⁊ declarat que no. Inno. ⁊ hostie.

de iudi. q. v. ducebant enim causam illi beneficiati vsqȝ ad fineȝ: tempore sententie cedebant: surrogabantur aduersarij quos oportebat de nouo citari. ⁊ iudiciū incipi qui iterum producebant causam vsqȝ ad conclusionem. ⁊ postea cedebāt. Iterum veniebant alij ⁊ idem faciebant: ⁊ sic non erat litium finis ⁊ idem fiebat olim de nouitijs electis vel presentatis: sed de illis hodie sublata est dubitatio p hec verba: ⁊ ɔtra hoc nō dabat Host. aliud remedium nisi qꝫ interpellata se. apo. super his prouideret ⁊ veritatē ingreret: sed hic optimum datum est remedium: vt in eo statu admittātur ⁊c. ⁊ sic erit finis liti. ⁊ cō cor. ad hoc. s. eo. li. de elec. vbi periculum. §. sane. ⁊. j. de except. pia.

Rubrica De confessis.

Innocentius quartus in concilio lugdunensi.

Sup facto negatiuo p pte iprobabili si iudici videbit ē admittēda positio. h. d.

Statuimus vt positiões

Statuimus. Non diuiditur q: breue ē. Domi. Circa positionum materiam que non habētibus praticam noua ⁊ ignota videtur: scire debes primo qꝫ positio fm Gof. est dictum loco interrogationis positum vt qō olim interrogatiue fiebat fiat hodie positiue. pone in terminis: dicebat oliȝ actor. querite domie iudex an sit heres: ⁊ ex qua parte: hodie dicit. pono te esse talem heredem. Iteȝ pono te heredeȝ ex asse. Sed hodie etiam fiunt interrogationes ⁊ ante lit. conte. qō dic vt no. ō iura. calū. c. pe. ⁊ etiā post lit. contest. ff. ō inter. act. vbicūqȝ. etiam si sit conclusum in causa: vt. s. de fi. instru. cum Joan. vnde pōt describi qꝫ positio est breuis verborum formula mentem proponentis continens ad veritatem eliciendā cōcepta. Habuit autē hoc verbū ortū nō solū ex vsu hoium diu in causis inolito. sȝ ex antiqua lege. ff. de leg. iij. offidi᷒. §. ex diuerso ibi pone igitur in credito ⁊c. ad idem. s. de lit. cōtest. c. vno de ele. dudum. ij. ⁊. j. ō testi. c. psentiū. Fiūt aūt positiones: vt p ɔfessionē aduersarij releuet ponēs ab onere probandi: vt hic: ⁊. ff. de iureiurā. eum qui. i. rñ. nam ad hoc fiunt interrogationes. ff. de inter ac. l. ij. iij. ⁊. iiij. Differunt aūt positiones: ⁊ interrogationes: q: positiones assertiue fiunt: ille interrogatiue: positiões a parte ille a iudice. Et dicūt qdam qꝫ positiones tñ fiunt post lit. contes. interrogatiões ante tñ. quoꝝ vtrūqȝ falsuȝ est: de interrogationibus. s. dixi: de positionibus. j. dicaȝ. Ad positiones aūt respondere debet pars: nō autē aduocatus: imo solent cauti iudices tunc respondentes aduocatos expellere. Scire tñ debes qꝫ aduocat᷒ q docet clientulū falsuȝ respondere tenet aduersario illius dāna resarcire que ob hoc pertulit: puta ex onere pbandi vel amissione cāe. l. vi. sede. s. de iniu. c. vlti. ff. ad. l. aquil. q occidit. §. vlti. vnde solent aduocati dicere clientulis. si hoc cōfitearis causaȝ perdes: nec dicūt si negaueris aīaȝ pdes. de simo. mattheus i fi. Scire debes qꝫ positiones fiunt in cā: ⁊ ad eas rñdet p iura. calum. vel ỽitatis i cā prestituȝ. vñ vr qꝫ solum post lit. contest. fieri habeant. cū post li. cōtes. iuret. s. e. li. ō iura. calū. c. i. Sȝ dic qꝫ qñcūqȝ faciende sunt probationes: fieri possunt positiones siue ante lit. cōte. siue post. nec ob. qō de iuramento dictū est. s. q: iudex ponētē āte lit. conte. faciet iurare se credere ⁊ estimare verum eē qō ponit: ⁊ aduersariuȝ qꝫ uexꝝ respondebit: possunt enim ante lit. cōte. exceptiões opponi super qbus faciēda ē probatio ad cuius releuationē fiant positiones. pone enim excipit qꝫ actor excōcatus est q: pcussit clericum. ⁊ sic ab agēdo repellēdus. ponet ipse reus ⁊ hoc mō pono qꝫ percussisti talem. Itē qꝫ in tali parte corporis. Iteȝ qꝫ cū gladio. itē qꝫ i tali loco. itē qō tali die. itē qō talibus presentibus. item qꝫ turbatus ex tali causa precussisti illū. itē qꝫ aīo iniurādi. itē qꝫ ille tūc erat clericus. itē qꝫ erat i possessione clericatus. itē qꝫ sciebas illū clericū eē. itē qꝫ vidisti eum tonsuram ⁊ habitum clericalem deferentem: his per actorē cōfessatis pbata est excōicatio alias re᷒ hoc pbet mutando verba ⁊ dicendo itendit pbare. ⁊c. post lit. cōcet. pone qꝫ peto ab ecclesia aliquem quā ɔ iura retinet remoueri: dicā pono ego talis iuramēto meo qꝫ talis habet ⁊ possidet ecclesiam sancti Petri. item qꝫ habet ⁊ possidet ecclesiā sancti Marci. item qꝫ quelibet earum habet curam aīarum itē qꝫ eas post cōcilium acquisiuit: hoc confessato succumbit reus nisi dispensationē vel iustam causaȝ ostendat: ⁊ idem in similibus. Scias autem qꝫ positiones fieri debent sup cōtentis in libello: ⁊ ad ea ptinentibus vel pertinere valentibus ex parte actoris ad intentionē fundādam: ex pte rei ad extenuandaȝ. iiij. q. iiij. c. i. Fieri aūt debent de facto rei q: ad factū alterius nō cogit rñdere. ff. p suo. l. fi. Et tunc i scriptis offerende iudici vt videat an sint imptinētes: impossibiles. captiose: negatiue faluo eo qō hic dr: ⁊ sic eas repellat: ⁊ de hoc dicā. j. c. pri. quas si admittendas viderit in actis curie sibi scribi faciet. de proba. quoniā. s. e. li. de rescrip. cū in multis. ff. de re iudi. l. acta. ad illas postmodū faciat aduersariū respōdere vel de veritate vel credulitate habita distinctione an de veritate vel calumnia tantū sit iuratum. j. ti. pri. c. ij. ⁊ rñsiones scribi faciet: sic fatet vel negat: credit vel nō credit. Cum aūt ex iuramento de calumnia vel de veritate respondet an possit dicere dubito. no. s. ō iuramento calumnie cū cām. in prima glo. Caueat autem ponens a positionibus sue intentioni contrarijs: vt si agat petitione hereditatis.